

fortolke, hvorvidt denne ændring er i overensstemmelse med overenskomsten eller ej, således at det er klubbens fortolkning, der er gældende, indtil der evt. ved fagretlig behandling kommer en kendelse om noget andet! Såfremt klubbens tolkning åbenlyst har savnet begrundelse, kan den drages til ansvar, ellers ikke.

På den måde pålægges det den arbejdsgiver, der ønsker at forandre forholdene, at påvise, at de nye forhold ligger inden for det i forvejen aftalte. I Danmark er det som sagt det modsatte, der gælder i dag. Her tvinges de arbejdere, der påtvinges ændrede betingelser at tåle dem i lang tid, medens det overvejes i det tunge juridiske system, om han nu også skal tåle disse nye forhold eller ej. Vi foreslår derfor en konkret tilføjelse til den eksisterende lov om arbejdsretten »i tilfælde af at der opstår uenighed om forståelse af en aftale omhandlende det forhold, at en arbejdsgiver ønsker at forandre en eller flere lønmodtageres normale arbejde, er det den overenskomsthavende arbejderorganisations lokale repræsentant, der afgør, hvorvidt arbejdsgiveren har ret til at gennemføre den af ham ønskede ændring af de enkelte arbejders arbejdsforpligtelse, indtil der evt. fagretligt måtte blive afsagt kendelse om noget andet«. Det skal samtidig i bemærkningerne til denne bestemmelse, der f.eks. kunne indsættes som ny § 10 i arbejdsretsloven, fremgå, at hermed afskaffes den i arbejdsrettens praksis udviklede fortolkningsfordel for arbejdsgiverne, samt at det hermed ligeledes er forudsat, at arbejdsrettens hidtidige praksis vedrørende forståelsen af arbejdsgivernes ledelsesret i henhold til § 4 i den gældende og alle hidtidige hovedaftaler mellem DA og LO ikke kan tillægges betydning i fremtidige afgørelser.

Statsmagten skal ikke ved lovtvang fjerne indflydelsen fra de parter der indgår overenskomsterne

Vi har i det foregående været inde på en fjernelse af boden, den individuelle såvel som organisationsboden, samt en ændring af arbejdsgivernes fortolkningsfortrin.

VS skal herudover fastslå, at parterne i en arbejdsretssag selvfølgelig bør være de parter, der har indgået en overenskomst. *Og som en konsekvens foreslår vi, at § 14, 2. punktum, slettes.*

Som det er nu, griber staten ved lov ind i aftaleforholdet mellem parterne og henlægger kompetencen til at føre arbejdsretssager til hovedorganisationerne. Det er for VS vigtigt at arbejde for, at de, som et problem vedrører, selvfølgelig selv skal have mulighed for at påvirke handlinger og beslutninger i.f.t. dette problem. Det er absurd, at stats-

magten ved lovtvang fjerner indflydelsen fra de parter, der har indgået overenskomsterne. Dette forslag forhindrer på ingen måde, at den enkelte fagorganisation og arbejdsgiverorganisation *frivilligt* afgiver sin kompetence i.f.t. arbejdsretssager til de pågældende hovedorganisationer (jfr. § 17, 1. punktum), men en sådan evt. kompetenceafgivelse kræver i så fald en beslutning hos den, sagen vedrører.

VS skal slutte sin række af demonteringsforslag med at *foreslå, at § 17, sidste komma, stryges, idet vi ønsker at afskære arbejdsrettens mulighed for at lade sager behandle for lukkede døre.* I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af arbejdsretten i 1973 er det forudsat, at praksis om, at domsforhandlingerne er offentlige, fastholdes. VS finder, at disse bemærkninger er korrekte, og vi finder ingen grund til at fastholde muligheden for, at denne klassesdomstol kan beslutte, at offentligheden (pressen) eller selv de involverede arbejdere og fagorganisationer udelukkes fra domsforhandlingerne. Denne ret til hemmelige retssager er et levn fra gamle dage, og vi ønsker under ingen omstændigheder at bevare muligheden for anvendelse af en sådan praksis. Med de sidste års skærpelse af arbejdsrettens praksis over for arbejderklassen kan man meget let forestille sig, at bestemmelsen vil blive bragt til anvendelse igen.

Afsluttende bemærkninger

VS er godt klar over, at selv om loven blev ophævet, eller selv om den blot blev ændret på nogle af de af os nævnte punkter, er der mange forhold, der ikke reelt bliver ændret, fordi LO/DA har aftalt eller vil aftale de samme ting indbyrdes. Men vores pointe er, at fagtoppen ikke skal skjule sig bag ved, at der er tale om en lov, og at det bare handler om at få et folketingsflertal, der kan ændre loven.

VS vil derfor selvfølgelig videreføre debatten uden for folketinget, bl.a. i forbindelse med debatten om Hovedaftalen LO har opsagt Hovedaftalen. Når arbejdsretten dømmer, er det jo bl.a. ud fra Hovedaftalen, der dømmes, og i denne fastslås, at der er *fredspligt*, at arbejdsgiverne har *ledelsesretten*, ligesom de væsentligste regler vedr. organisationsansvar findes i Hovedaftalen. Derfor er en ændring af Hovedaftalen en af forudsætningerne for en ændring af arbejdsrettens praksis. Hovedaftalen er nu opsagt. Derfor er en debat om, hvad arbejdspladserne ønsker af Hovedaftalen, og hvad der er styrke til, af helt afgørende betydning.